

BÍLSTJÓRAÁST

Lag og texti:
Margrét Ólafsdóttir

Ástir karla oft ég finn, eins þótt gruni núna, að þeir bílinn elski sinn
elsk — i sinn, elsk — i sinn öll- u ---- meira en frún -- a.

Einhvernveginn er það svo,
aldrei bílnum gleyma.
Bílnum aka, bílinn þvo
og bílinn tala um heima.

Er mæðast tekur mótorinn
mér það angri veldur.
Bráðum verður bóndinn minn
bílnum ofurseldur.

Bílinn hug hans allan á.
Ætíð trúr og dyggur
ef hann keyra ekki má,
hann undir honum liggur.

Bílstjóranna eina ást
er á fjórum hjólum.
Á henni þeir oftast sjást
en uppi í sínum bólum.